

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 27. februar 2025
Kontor: Straffuldbyrdeskontoret
Sagsbeh: Nikolaj Mielcke Siekstele
Sagsnr.: 2025-01448
Dok.: 3604308

Besvarelse af spørgsmål nr. 494 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 494 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 30. januar 2025. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Peter Hummelgaard

/

Anna Seneberg Winkel

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 494 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for, om telefoni kan stadfæstes som en rettighed for varetægtsarrestanter på samme vis som personer i afsoningsfængsler? Vil ministeren i samme åndedrag overveje, om det behøver at være den politibetjent, som efterforsker sagen, der nødvendigvis skal være udførende på besøgs-, brev og telefonikontrol, eller om man eventuelt kunne frigøre ressourcer i politiet ved at lade HK’ere eller pensionerede betjente og/eller fleksjobbere løse opgaven?”

Svar:

1. Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, der har oplyst følgende:

”Det følger af § 72, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1099 af 16. oktober 2024 (varetægtsbekendtgørelsen), at en varetægtsarrestant kan få tilladelse til at føre telefonsamtaler, hvis forbindelse gennem brevveksling ikke uden væsentlig ulempe kan afventes, og det er praktisk muligt. Politiet kan af hensyn til varetægtsfængslingens øjemed modsætte sig, at en varetægtsarrestant fører telefonsamtaler, jf. stk. 2.

Herudover kan kriminalforsorgen nægte en varetægtsarrestant at føre en telefonsamtale, hvis dette findes nødvendigt af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn.

For så vidt angår afsonere følger det af § 57, stk. 1, i straffuldbyrdelsesloven, at en afsoner har ret til at føre telefonsamtaler, hvis det er praktisk muligt.

Der findes forskellige telefonordninger for de indsatte afhængigt af, om afsoningen finder sted i åbent fængsel, lukket fængsel eller arresthus, jf. bekendtgørelse nr. 179 af 31. januar 2022 (telefonbekendtgørelsen).

Indsatte i åbne fængsler har adgang til at føre telefonsamtale fra mønt- eller korttelefoner eller lignende i fængslet. Der kan også gives tilladelse til at installere egen telefon på eget opholdsrum. I åbne fængsler kan de indsatte ret til at føre telefonsamtaler endvidere gennemføres ved, at den indsatte lejer en fastmonteret mobiltelefon af kriminalforsorgsområdet til brug i eget opholdsrum.

På afsoningsafdelinger med almindeligt fællesskab i lukkede fængsler og i Københavns Fængsler gælder, at hvis de tekniske forudsætninger er til stede, kan de indsatte ret til at føre

telefonsamtaler gennemføres ved, at den enkelte indsatte får generel tilladelse til at telefonere til 10 telefonindehavere, som forinden skal godkendes af kriminalforsorgsområdet.

Indsatte i arresthuse kan ikke få tilladelse til at installere egen telefon i eget opholdsrum. Deres adgang til at føre telefonsamtaler foregår ved, at personalet udlåner telefoner til de indsatte.”

2. Justitsministeriet har endvidere til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”Rigspolitiet skal indledningsvis bemærke, at det er Rigspolitiets vurdering, at beslutningerne om, hvilke personalegrupper eller konkrete medarbejdere, der mest hensigtsmæssigt forestår kontrollerne, foretages af politikredsene, ligesom det er tilfældet i dag, da vurderingen heraf i høj grad afhænger af den konkrete sag.

Rigspolitiet har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Sydøstjyllands Politi, Fyns Politi samt Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi.

Rigspolitiet kan på den baggrund oplyse, at det beror på en konkret vurdering i den enkelte sag, hvorvidt der er behov for, at den sagsbehandlende polititjenestemand forestår kontrolopgaverne. Dette vil i praksis ofte være tilfældet i forhold til brev- og telefonikontrol, mens besøgskontrol i vidt omfang varetages af politiuddannet personale, der ikke arbejder med den konkrete sag.

Rigspolitiet skal bemærke, at der ikke er noget principielt til hinder for, at kontrolopgaverne vil kunne varetages af ikke-politiuddannede medarbejdere. Det skal dog bemærkes, at det i praksis forudsætter en politifaglig indsigt at vurdere, hvorvidt varetægtsarrestanten skader eller på anden måde påvirker den verserende efterforskning ved at omtale sagen, ligesom der ved besøgs- og telefonikontrol vil kunne være behov for at gribe ind, hvis varetægtsarrestanten taler om sagen på en måde, som kan skade eller på anden måde påvirke efterforskningen. Særligt besøgs- og telefonikontrol vil derfor af sikkerhedsmæssige årsager umiddelbart bedst kunne varetages af politiuddannet personale.

Rigspolitiet skal ligeledes bemærke, at det i visse alvorlige og sensitive sager er nødvendigt, at både besøgs-, brev- og telefonikontrol varetages af en efterforsker med konkret kendskab til sagen.

Rigspolitiet kan supplerende oplyse, at der i politiet er positive erfaringer med at bruge pensionerede politifolk til besøgskontrol.”